

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Pražský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Bratrská škola církevní základní škola

Rajská 300/3, 170 00 Praha 7 - Holešovice

Identifikátor školy: 600 001 148

Termín konání komplexní inspekce: 6., 7., 9. a 13. května 2002

Čj.	010 531/02-5107
Signatura	ka7bv410

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola je církevní organizace zřízená Synodní radou Českobratrské církve evangelické se sídlem Jungmannova 9, 111 21 Praha 1, která zároveň ustanovila do funkce ředitele školy. Sídlo školy bylo Tusarova 44, Praha 7, v lednu 2001 se škola přestěhovala do nového působiště Rajska 300/3, Praha 7, kde je v pronajatých prostorách. Jako samostatná církevní organizace hospodáří převážně s finančními prostředky přidělenými státem pro církevní školství.

Škola má pouze první stupeň. Sdružuje Bratrskou školu církevní základní školu s kapacitou 90 žáků a školní družinu s kapacitou 80 žáků. K datu 10. 10. 2001 ředitel vykázal 216 žáků v 10 třídách a 80 žáků ve 3 odděleních školní družiny. Z celkového počtu vykázaných tříd je vždy jedna třída v každém ročníku naplněna žáky, kteří plní povinnou školní docházku ve škole (86 žáků), a vždy jedna třída v každém ročníku s žáky, kteří se vzdělávají v režimu domácího vzdělávání (130 žáků).

Domácí vzdělávání zřídilo ve škole MŠMT ČR v roce 1998 jako pokusné ověřování odlišné organizační formy základního vzdělávání. Tento experiment se rozběhl od 1. 9. 1998 na dobu 4 školních roků, následně byl MŠMT ČR prodloužen do konce školního roku 2003-2004.

Ve třídách s docházejícími žáky škola postupuje podle vzdělávacího programu Základní škola, v domácím vzdělávání jsou různí žáci vzdělávání vždy podle některého ze tří vzdělávacích programů Základní škola, Obecná škola, Národní škola.

V tomto školním roce škola individuálně integruje 16 žáků s různým typem postižení (4 žáky s mentálním postižením, 3 žáky s vadami řeči, 9 žáků s vývojovými poruchami učení nebo chování).

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

První stupeň

Časová dotace jednotlivých předmětů je dodržena, jejich zastoupení v rozvrhu hodin odpovídá schválenému učebnímu plánu. V rozvrhu jsou v několika případech zařazeny vícehodinové bloky jednoho předmětu, což poněkud oslabuje princip soustavného působení a neodpovídá psychohygieně mladšího školního věku (jde zejména o matematiku v 1. r., ale i o další předměty ve vyšších ročnících). Pedagogické zdůvodnění takto koncipovaného rozvrhu chybí, hlubší příčinu z hlediska zájmu dětí nemá ani personální zajištění výuky matematiky v 1. a ve 4. r. (třídní učitelka IV. třídy vyučuje matematiku v I. třídě, třídní učitelka I. třídy vyučuje matematiku ve IV. třídě). Výuka v blocích je vynucena pouze u tělesné výchovy (z důvodu dojíždění do poměrně vzdálené tělocvičny) a nevztahuje se na výtvarnou výchovu a praktické činnosti, kde má takto postavený rozvrh zřetelné pedagogické opodstatnění. V rozvržení činností a v režimu školy se střídají okamžiky, které konvenují mladšímu školnímu věku (např. zvukovým signálem neohraničené hodiny, možný pohyb dětí na členitém školním pozemku, příjemné vystupování učitelů, dobré vztahy mezi lidmi) s momenty, které potřebám dětí tohoto věku neodpovídají (kromě zmíněných nedostatků ve skladbě předmětů např. chybí minimálně 20 minutová přestávka, což neodpovídá vyhlášce o základní škole, ve sledované výuce chyběly relaxační prvky). Běžná výuka je doplněna adekvátními akcemi mimo školu, pro formativní působení na žáky jsou velmi důležitá předřazená ranní společná setkávání. Styl výchovného působení pokračuje i ve školní družině a v jejím rámci i v několika zájmových útvarech, které

škola nabízí (angličtina, ruční práce, keramika, plavání); souvislost a návaznost práce učitelů a vychovatelek školní družiny je zjevná.

Učitelé zpracovávají časově tematické plány jen k některým předmětům nebo jejich složkám. Vzhledem k tomu, že plány nejsou důsledně vytvářeny podle osnov a nezabývají se ani dalšími hledisky (např. mezipředmětovými vztahy nebo regionálním zaměřením učiva), mají jen formální význam a neplní funkci nástroje účinného promýšlení výuky. To je jednou z příčin dílčího neplnění osnov zvoleného vzdělávacího programu. Do výuky nebyl zařazen 40 hodinový systematický kurz výchova ke zdraví, výuka násobilky nebyla rozložena mezi druhý a třetí ročník, ve čtvrtém a v pátém ročníku je opomíjeno psaní (jako samostatná složka předmětu), v loňském školním roce je výuka přírodovědy ve 4. r. zaznamenána pouze v 16 týdnech. Někdy učitelé nerozlišují základní a rozšiřující učivo, okrajově bylo do výuky zařazeno i téma z druhého stupně (smíšená čísla).

Individuální vzdělávací plány pro integrované žáky jsou zpracovány. V předložené podobě mohou být funkčním nástrojem promýšlení výuky s tou výhradou, že nezahrnují eventuální úpravu učebních plánů, případně i způsobu plnění školní docházky pro děti s mentálním postižením, přestože z jiných dokladů vyplývá, že tyto úpravy nastaly, ale zřejmě jsou pouze předmětem ústních dohod. S některými dětmi, které jsou vykazovány jako individuálně integrované, pracuje v podstatném časovém úseku odděleně speciální pedagožka, jiné integrované děti jsou ve třídách (v případě žáků s mentálním postižením s asistentkami). Část výuky probíhá odděleně, kdy si asistentka bere žáka stranou, část ve společném prostoru (ve třídě). Konkrétní organizace spolupráce integrovaných dětí s mentálním postižením s ostatními žáky až na jedinou výjimku, kdy děti u tabule pomohly postiženému dítěti s jednoduchým výpočtem a překontrolovaly výsledek, pozorována nebyla. Za organizační formy spolupráce nelze považovat občasné neformální (většinou neverbální) kontakt mezi dětmi, který však probíhá spíše o přestávce, přestože jeho přínos pro sociální rozvoj dětí je zřejmý. Z hlediska koexistence a kooperace žáků je organizace výuky ve vztahu k integraci zatím spíše v procesu hledání. Z hlediska humanitárního a socializačního jde bezesporu o příkladnou snahu školy, provázenou ovšem kromě pochopitelných organizačních problémů i administrativními nedostatky, z nichž pramení také část problémů pedagogických. Integrace mentálně postiženého žáka do běžné základní školy byla MŠMT ČR škole povolena jako experiment pouze pro jednoho konkrétního žáka. Ve škole jsou však další tři takoví žáci (a ještě jeden žák, formálně vedený jako s vadou řeči, ve skutečnosti vzdělávající se ve dvojici s mentálně postiženým – podle sdělení speciální pedagožky oba tito žáci plní osnovy 6. r. zvláštní školy). Na vysvědčeních některých žáků s mentálním postižením je zkrslující údaj o absolvovaném vzdělávacím programu (je uveden vzdělávací program základní škola). Jako žák s vývojovou poruchou chování je vedeno dítě, v jehož dokumentaci (zpráva z psychologického vyšetření) není pro takové zařazení zdůvodnění. V případě integrace žáků s vývojovými poruchami učení škola pracuje běžnými způsoby plánování a organizace výuky.

Převažující frontální způsob vyučování učitelky občas doplňovaly různými formami skupinové práce a v případě integrovaných žáků sporadicky také individuálním zaměstnáním. Při frontální výuce byly učitelky nejjistější, snažily se děti zaujmout (nejčastěji střídáním činností), přesto však někdy únosnou délkou činnosti neodhadly, což vedlo k poklesu aktivity dětí. Učitelky uplatnily kromě základních metod - řízeného rozhovoru, výkladu, práce s učebními texty - i pro děti atraktivní didaktickou hru. Někdy však oddychový charakter téměř celohodinové hry odpovídal spíše náplni školní družiny a nevedl k efektivní práci žáků. Cennými momenty vyučování bylo vytvoření prostoru pro alternativní řešení úloh nebo snaha učitelek o diferenciaci úkolů podle aktuální úrovně dovedností dětí. Naproti tomu chyběla metoda problémová, dialogická, improvizáční, příliš se neuplatnilo ani pozorování. Skupinová práce,

sledovaná v některých třídách, ještě nebyla zvládnána na takové úrovni, aby mohla být základní strategií vzdělávání. Chyběla pravidla při rozdělování dětí do skupin a při zadávání rolí, děti nebyly zvyklé si vzájemně naslouchat a prezentovat svou práci (učitelka to udělala za ně), scházely propracované způsoby hodnocení. Skupinová práce v takovém případě nepřinášela ani efekty vzdělávací, ani socializační, vedla k práci jednoho dítěte za přihlížení ostatních a k povrchnosti při sběru a zpracování informací. Výjimkou byla skupinová práce v jedné třídě, kde k formálnímu přidělení úloh došlo a kde si děti vymýšlely úkoly pro jiné skupiny. Materiální podpora výuky se většinou omezila na používání tabule a učebnic (atlasů), případně na využití hudebního nástroje a poslech nahrávky. K rozvoji fantazie, tvořivosti, k uplatnění osobnosti a originality dostaly děti nejvíc příležitostí ve fundovaně vedené výtvarné výchově, ve které v metodicky promyšlených krocích zvládaly téma, výtvarnou techniku a přiměřeně svému věku si osvojovaly výtvarné vyjadřovací prostředky. O kvalitě výtvarné výchovy svědčí i celková výzdoba školy. Rovněž v hudební výchově dostali žáci prostor k rozvoji různých hudebních činností. Sledovaná výuka byla věcně správná, učitelky projevovaly maximální trpělivost a snahu, aby děti vše pochopily. Zadávané domácí úkoly byly přiměřené, objevil se však i náznak přenášení práce školy na rodinu (výzva, aby rodiče psali s dětmi diktáty). Speciální pedagožka, která intenzivně pracovala se dvěma žáky v malé místnosti, střídala výklad a trpělivé vysvětlování s individuálně vedeným rozhovorem, diferencovaně zadávanými úkoly a citlivým zhodnocením každého dílčího úspěchu dětí. Ve sledované výuce v jedné třídě s mentálně postiženým žákem se tomuto dítěti věnovala asistentka, která s ním polohlasně komunikovala a pomáhala mu plnit přiměřené úkoly (vyhledání rozdílů v sérii obrázků). Komunikace probíhající mezi touto dvojicí a zároveň mezi učitelkou a žáky ve třídě však vzhledem k frontálnímu stylu výuky přes vzájemnou snahu o ohleduplnost působila rušivě a oslabovala soustředění obou skupin.

Záměrné motivační postupy se ve výuce téměř neobjevovaly, učitelky děti častěji (zdaleka ne vždy) jen seznámily s předpokládaným obsahem hodiny. Skutečně účinné využití vnitřní motivace, vycházející z přirozené dětské zvědavosti, bylo s ohledem na výše popsané formy a metody vzdělávání a na různorodé schopnosti a zájmy žáků spíše otázkou náhody. Výuka nebyla koncipována ani tak, že by vycházela z podnětů dětí, ale odvíjela se od připraveného, předem daného schématu. Děti tak byly motivovány spíše svým osobním vztahem k učitelkám, případně střídáním činností nebo obsahem učiva, v malé míře i soutěživostí.

Děti jsou hodnoceny průběžně převážně slovními pochvalami, málokdy napomenutím (v jednom případě poslala učitelka dítě nevhodně za dveře). Jsou však až příliš často chváleny nejen např. za zdařilou práci nebo za snahu, ale v podstatě za jakékoli projevy nebo výkony. Tím se vyprazdňuje obsah hodnotících výroků a děti nedostávají objektivní zpětnou vazbu. To vede v krajních případech i k tomu, že necítí odpovědnost za úroveň svých výstupů (viz např. úprava písemností). Pokud dostávají žáci známky, jejich skladba a četnost neodpovídá zastoupení předmětů nebo jejich složek v učebním plánu (známek je minimum nebo zcela chybí). Při klasifikaci žáků převažuje normativní typ hodnocení, s poněkud mechanickým snižováním známky za počet chyb. Kromě známek uplatňují učitelé i hodnocení pomocí symbolů. Prvky sebereflexe, sebehodnocení nebo vzájemného hodnocení se objevily zcela ojediněle. Škola vydává vysvědčení se širším slovním hodnocením, které v 5. r. kombinuje s klasifikací. Při slovním hodnocení se učitelé snaží uplatnit individualizovaný typ hodnocení, optimistické pedagogické prognózy jsou však až příliš zdůrazněny na úkor racionálního hodnocení výsledků vzdělávání žáků a vysvědčení tak mírně tendují k eufemismům. Řada vysvědčení byla vydána na neschválených formulářích (a lze tedy pochybovat o jejich platnosti) a obsahuje neúplné nebo zkreslující údaje (chybí např. informace o celkovém prospěchu žáka, o počtu omluvených či neomluvených zameškaných hodin, o počtu splněných let povinné školní docházky, další viz odstavec o integraci). Vysvědčení ve 4. r. neodpovídá vyhláše

o základní škole, která slovní hodnocení připouští již jen ve výchovách. V žádné třídě není doložen souhlas rodičů se slovním hodnocením, což zmíněná vyhláška rovněž vyžaduje. Kopie širšího slovního hodnocení žáků škola nearchivuje a v katalogových listech převádí slovní hodnocení na známky. Přes uvedené výhrady je snaha školy o uplatňování této formy hodnocení žáků velmi pozitivní a svědčí o angažovaném přístupu vyučujících, o jejich komunikaci s rodiči i o jejich poctivé snaze hledat na dětech vždy to lepší.

Naprostá většina učitelek jednala s dětmi velmi vlídně, trpělivě, laskavě. Děti působily uvolněně, prostředí školy považují za své a učitele přijímají jako přirozenou autoritu. Pouze jedna učitelka má poněkud ráznější styl jednání, ale i k ní děti přistupují s důvěrou. Kvalita vzájemných vztahů spoluutváří přátelské klima školy, ve které jsou i vztahy s rodiči často neformální a škola je spíše komunitním centrem než oficiální vzdělávací institucí. Ke vzájemné komunikaci žáci mnoho příležitostí při výuce neměli, ale pokud se projevili, ať už komunikovali mezi sebou nebo s dospělými, jednali slušně a otevřeně. Mikrostruktura celé školy má rodinný charakter a posiluje v dětech mravní hodnoty pochopení a vzájemné pomoci.

Učitelky věnovaly přiměřenou pozornost opravám chyb dětí a většinou přistupovaly k těmto chybám citlivě, aniž by byly děti stresovány. Projev žáků i část jejich produktů svědčí o průběžném naplňování cílů zvoleného vzdělávacího programu a o úrovni výkonů odpovídající mladšímu školnímu věku. Kvalita písemností žáků kolísala, v některých případech úroveň grafického vyjadřování dětí (z hlediska funkčního i estetického) učitelky velmi podceňují.

Kvalitu plánování a organizace výuky snižuje neodůvodněný liberalismus, byly zjištěny vážnější i dílčí nedostatky. Plánování a organizace mají podprůměrnou úroveň.

Ve sledovaných hodinách převažovala frontálně vedená výuka, občas doplňovaná ještě ne zcela zvládnutými technikami kooperativního učení, případně individualizovaným způsobem vzdělávání. Nejčtenějšími metodami byl řízený rozhovor a práce s učebními texty, poměrně často se objevovala didaktická hra. Efektivita zvolených forem a metod výuky kolísala v pásmu od podprůměru k velmi dobré, ojediněle vynikající úrovni. Převažovaly běžné, základní formy a metody vzdělávání. Jejich úroveň je celkově průměrná.

Spoléhání na vnitřní motivaci žáků se ukazuje jako nerealistické, motivovat žáky se daří spíše nabídkou činností a přirozenou autoritou učitelů. Hodnocení je založeno na hledání pozitiv, což je principiálně vynikající, ale systém hodnocení má formální i věcné nedostatky, některé zásadního rázu, a jako celek neposkytuje funkční zpětnou vazbu. Úroveň motivace je průměrná, hodnocení je pouze vyhovující.

Komunikace má velmi dobrou úroveň.

Cíle vzdělávacího programu jsou sledovány, dílčím nedostatkem je částečné porušení osnov.

Kvalita vzdělávání na prvním stupni je průměrná.

Školní družina

Školní družina má tři oddělení s 82 zapsanými žáky (tím je o 2 žáky překročena její kapacita daná rozhodnutím o zařazení do sítě). V provozu je od 8,00 do 8,30 a od 12, 00 do 17,00 s tím, že vychovatelky se pružně přizpůsobují časovému rozvržení vyučování. Nebyly zjištěny připomínky k rozsahu provozu od zákonných zástupců žáků, nebylo doloženo projednání

rozsahu provozu se zřizovatelem.

Vnitřní řád školní družiny je součástí řádu školy (viz jiná část této zprávy). Přehledy výchovně vzdělávací práce vede velmi kvalitně za všechna tři oddělení vedoucí vychovatelka. Nestandardním způsobem (vychovatelky mají seznam žáků se zapsanými časy) je vedena evidence odchodů žáků, docházkový sešit pro žáky s nepravidelnou docházkou zaveden není. Chybí rovněž povinná dokumentace zájmové činnosti, která probíhá v rámci družiny. Výběrově kontrolované zápisové lístky byly vedeny pečlivě a obsahovaly potřebné údaje.

Vychovatelky spolupracují s učitelkami, zúčastňují se střídavě také jednání pedagogické rady (další v odstavci o personálních a materiálních podmínkách vzdělávání).

Školní družina má standardní program, který vychází ze zásad pedagogiky volného času a kromě sociálního poslání akceptuje proměnlivé zájmy dětí mladšího školního věku. V rámcovém týdenním programu jsou vyváženě zastoupeny odpočinkové, rekreační a zájmové činnosti i příprava na vyučování. Přiměřenou pozornost věnují vychovatelky otázkám bezpečnosti žáků. Pitný režim je zajištěn.

V rámci kontrolované činnosti byly při odpoledním pobytu dětí na školním pozemku sledovány jejich spontánní činnosti. Děti působily uvolněně, hrály si se zaujetím a využívaly všechny možnosti, které jim poskytovalo příjemné prostředí (viz materiální podmínky vzdělávání). Režimové momenty zvládaly vychovatelky v klidu, s respektováním dětské osobnosti. Zjevné bylo příznivé sociální klima a kamarádské vztahy mezi dětmi, ke konfliktům nebo ostrakizaci žáků nedocházelo. Zvolená činnost byla v souladu s potřebami žáků mladšího školního věku a dávala jim příležitost k relaxaci i k vybití energie.

Vychovatelky měly u dětí zjevnou autoritu a svým klidným jednáním vytvářely atmosféru vzájemné důvěry. Také ve školní družině, podobně jako v základní škole, bylo chování žáků vzorné, a to nejen ve škole, ale i v jejím okolí. Tato skutečnost dokládá účinnost zvoleného systému pedagogického působení se zaměřením na mravní výchovu.

Činnost školní družiny je v souladu s jejím posláním. Pozitivem je styl jednání a osobní zaujetí vychovatelek, negativa jsou především v oblasti vedení povinné dokumentace. Celkově (i s ohledem na personální a zejména materiální podmínky) je úroveň družiny průměrná.

Organizace domácího vzdělávání

Domácí vzdělávání je organizováno podle podmínek stanovených MŠMT ČR od roku 1998. Původně bylo povoleno na dobu 4 školních roků, následně bylo za stejných podmínek prodlouženo do konce školního roku 2003-2004. V rámci těchto podmínek je povinnost docházet do školy nahrazena povinností domácího vzdělávání. Za jeho průběh a výsledky je odpovědný ředitel školy. Domácí vzdělávání se týká pouze žáků prvního stupně a je v každém ročníku povoleno pro žáky uvedené v seznamu, který škola předává MŠMT ČR. Ředitel zařazuje žáky na základě písemné žádosti rodičů a po uzavření dohody mezi školou a zákonnými zástupci žáka.

Ředitel školy zajišťuje nejméně dvakrát za školní rok hodnocení výsledků vzdělávání žáků. Tohoto hodnocení se zúčastňují kromě pedagogických pracovníků školy ještě další přízvaní odborníci (stanovení podmínkami) a vzdělávající. Žákům je vydáváno slovní hodnocení, které vychází z dohody účastníků kontroly a je projednáváno, ovšem vzhledem k počtu zařazených

žáků spíše v obecné rovině, v pedagogické radě školy. Žáci v domácím vzdělávání se někdy zúčastňují akcí pořádaných školou, tyto akce jsou pro ně otevřené.

O domácím vzdělávání ředitel uvědomil zřizovatele a příslušný orgán státní správy. V podmínkách pokusného ověřování nebyla řešena otázka kapacity školy, ovšem tím, že příslušné orgány státní správy byly s celkovým počtem žáků seznámeny a poskytovaly na ně škole finanční prostředky ze státního rozpočtu, bylo překročení kapacity školy legitimizováno. Je také zjevné, že na žáky v režimu domácího vzdělávání nelze běžným způsobem uplatňovat obsah pojmu kapacita školy a tato otázka by měla být vyřešena úpravou podmínek experimentu.

O výsledcích vzdělávání podal ředitel školy MŠMT ČR písemnou zprávu.

Inspekční tým v této souvislosti konstatuje, že nemá nástroje, kterými by mohl posoudit materiální a personální podmínky a průběh vzdělávání v režimu tohoto experimentu tak, jak ČŠI ukládá zákon. Vzhledem k tomu ČŠI zváží své možnosti a formy účasti na hodnocení žáků, které bude probíhat ve škole.

Jediným nástrojem hodnocení výsledků vzdělávání, které jsou v termínu inspekce dostupné, jsou výsledky komerčních srovnávacích testů Kalibro. Škola je dala ČŠI k dispozici:

	2000 - 2001			2001 - 2002		
	celostátní průměr	žáci V. třídy Bratrské školy	žáci v domácím vzdělávání	celostátní průměr	žáci V. třídy Bratrské školy	žáci v domácím vzdělávání
čtení a informace	61	73	75	66	72	89
širší základ	60	66	60	60	58	82
početní dovednosti	50	61	77	52	60	87

Čísla v tabulce znamenají úspěšnost skupiny žáků v %.

Inspekční tým si uvědomuje konsekvence vyplývající z takto prezentovaných informací, přesto je zveřejňuje (s vědomím, že mohou být různě interpretovány), protože jiné informace zatím k dispozici nejsou.

Domácí vzdělávání je organizováno v souladu s podmínkami, stanovenými MŠMT ČR.

ČŠI nemohla objektivně posoudit materiální a personální podmínky, průběh a výsledky domácího vzdělávání tak, jak jí ukládá zákon.

HODNOCENÍ PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Dlouhodobým záměrem ředitele bylo naplnění prvního stupně školy všemi ročníky, zlepšení prostorových a materiálních podmínek vzdělávání a vytvoření příjemného a zároveň důstojného prostředí pro integraci dětí s různými typy postižení. Součástí dlouhodobého záměru bylo i vytvoření podmínek pro pobyt všech zájemců ve školní družině. Tento záměr se řediteli v podstatě podařilo naplnit, i když se při tom nevyhnul chybám a problémům, které jsou popsány v jiných částech této zprávy (plánování výuky, individuální integrace). Získal angažovaný pedagogický sbor a za necelých 12 let vybudoval fungující církevní základní školu

s prvním stupněm, která úzce spolupracuje s rodiči žáků. Významnou součástí života školy je rovněž domácí vzdělávání, které vzhledem k počtu zařazených dětí (130) představuje ohromnou organizační zátěž.

Škola má celkem 16 pedagogických pracovníků včetně ředitele. Ten splňuje podmínky odborné a pedagogické způsobilosti (dále OPZ) pro výuku na prvním stupni (ale nevyučuje), podmínky OPZ dále splňují dvě z pěti třídních učitelek a dva ze čtyř vyučujících, kteří se podílejí na výuce některých předmětů. Na kvalitu vzdělávání měla případná absence odborné a pedagogické způsobilosti vliv jednak v oblasti naplňování vzdělávacího programu, jednak v oblasti didaktického a metodického zázemí učitelek (včetně motivace a hodnocení). Ve výuce výtvarné výchovy bylo naopak jinak zaměřené vysokoškolské pedagogické vzdělání učitelky přínosné. Ve školní družině je plně kvalifikovaná pouze vedoucí vychovatelka, která má jasnou představu o práci družiny a její práce působí systematicky a fundovaně. Dvě další vychovatelky nespĺňují podmínky OPZ. Škola má 3 asistentky domácího vzdělávání, všechny mají vysokoškolské pedagogické vzdělání.

Pedagogický sbor je mladý (průměrná délka praxe je 5 let), což sebou nese jako výhodu jeho entuziasmus, otevřenost a komunikativnost, určitou nevýhodou je však relativně málo zkušeností. Vnitřní evaluační mechanismy, pokud existují (např. ve smyslu hodnocení vlastní pedagogické práce, metodické pomoci, předávání zkušeností), přitom nemají zřetelné výstupy, které by se promítaly do kvality výuky. Práce pedagogické rady a metodického sdružení splývá, má podobu spíše neformálních konzultací, chybí zřetelná struktura kompetencí. Další vzdělávání pedagogických pracovníků je nahrazeno získáváním kvalifikace, což ředitel školy podporuje (3 zaměstnanci).

Základním dokumentem, který vytváří rámec pro provoz školy, je tzv. Ústava Bratrské školy (neboli Školní řád). Tento dokument má moderní koncepci, v níž nejsou opomenuta práva žáků, a obsahuje body závazně stanovené vyhláškou o základní škole. V rozporu s touto vyhláškou je však ustanovení o omlouvání nepřítomnosti žáků a minimální délka velké přestávky. Není stanoven začátek vyučování a nejsou precizována pravidla předávání dětí mezi školou, družinou a lektory zájmové činnosti. Z hlediska odpovědnosti za svěřené děti je krajně nevhodné, aby rodiče telefonicky měnili dobu odchodu dítěte z družiny, což řád umožňuje.

Informační systém je založen na kvalitě mezilidských vztahů a s ohledem na velikost školy na neustálých osobních kontaktech učitelů, dětí i rodičů. Tyto rozhovory jsou doplněny informačními nástěnkami. Pravidla o přístupu k informacím a o způsobu podávání podnětů a stížností podle zákona o svobodném přístupu k informacím nebyla zveřejněna, ale tento nedostatek ředitel začal ještě v době inspekce odstraňovat. Informace o prospěchu dostávají rodiče také prostřednictvím žákovských knížek a vysvědčení (viz hodnocení žáků). Výroční zpráva je suchým výčtem statistických dat a v předložené podobě nemůže být využita ke kvalitní prezentaci školy na veřejnosti.

Povinná dokumentace školy je vedena s poměrně četnými nedostatky, z nichž některé jsou popsány v jiných částech této zprávy (např. vysvědčení, organizace činnosti školní družiny). Pro některé děti ředitel nevydal rozhodnutí o odkladu školní docházky, v podkladech pro vydané rozhodnutí chybí vyjádření lékaře, poradny nebo centra. Třídní kniha, kterou vede speciální pedagožka pro žáky, které individualizovaně vyučuje, je de facto souborem volných listů s tabulkami vlastní výroby, které nemají náležitosti schváleného tiskopisu. Na další zjištěné nedostatky dílčího nebo formálního rázu (nesprávné označování tříd a ročníků, které neodpovídá vyhlášce o základní škole, neúplné údaje v některých katalogových listech, nesoulad mezi názvem školy na kulatém razítku a na rozhodnutí o zařazení do sítě) byl ředitel upozorněn a ještě v době inspekce zahájil jejich odstraňování.

Ředitel sebekriticky přiznává, že není zcela spokojen s úrovní vlastní kontrolní a hodnotící

činnosti. Jako hlavní prostředky hodnocení výuky a jejích výsledků uvádí úspěšnost žáků při odchodu ze školy, rozhovor s učiteli a hospitace. Hospitační činnost ředitele má podle záznamů v třídních knihách běžný rozsah, kritéria kvality výuky však zpracována nebyla. Ředitel proto hodnotí výuku jednotlivých učitelů velmi liberálně, což se projevilo také při rozboru hodiny hospitované společně s inspektorem, kdy ředitel nebyl kriticky náročný k výuce, která svým pojetím měla blíže k pedagogice volného času než ke vzdělávání v povinném předmětu v 5. ročníku. Kontrola pedagogické dokumentace a žákovských písemností není prováděna vůbec (což ředitel v případě kontroly třídních knih sám připustil), viz např. plnění osnov, úroveň sešitů, vedení povinné dokumentace školy. Způsob pozitivního motivování, který je někdy účinný, není vyvážen dostatečnou razancí a jednoznačností při formulování cílů, při ukládání úkolů a při jejich vymáhání.

Vnitřní evaluace spočívá především ve sledování úspěšnosti žáků při přechodu na druhý stupeň nebo na osmiletá gymnázia, na informacích získávaných od rodičů a na srovnávacích komerčních testech Kalibro. Nebylo však zjištěno, že by se škola podrobnou analýzu výsledků vzdělávání zabývala a učinila ji východiskem svých dalších vzdělávacích záměrů a technik.

Prostorné třídy jsou umístěny v jednopatrové budově s přilehlým oploceným, členitým pozemkem se spoustou zeleně. Tyto prostory jsou využívány společně s mateřským centrem, které disponuje částí přízemí budovy s odděleným vchodem. Vlastní jídelnu a tělocvičnu škola nemá, využívá proto smluvně pronajatých prostor, kam žáci s pedagogy dojíždějí tramvají, což poněkud komplikuje organizaci výuky a klade zvýšené nároky na zajištění jejich bezpečnosti. Zmíněný pozemek lze pro výuku tělesné výchovy použít jen při omezeném počtu činností, vzhledem k době přestěhování školy jej také zatím nebylo možné upravit podle potřeb (např. pěstitelských prací). Šatny jsou umístěny ve stíněných prostorách, zčásti v místnosti bývalé kuchyně.

Třídy jsou vybaveny starším, tradičně uspořádaným žákovským nábytkem, stolem učitele a několika úložnými skříňkami. Vzadu jsou velké koberece. Jednotlivé třídy i celá škola jsou vyzdobeny výtvarnými pracemi žáků, což významně přispívá k identifikaci dětí s prostředím školy. Zastoupení didaktického materiálu ve výzdobě tříd a školy je chudší, chodby však oživuje výstavka fotografií ze života školy a originálně řešená informační symbolika. V kabinetu či ve sborovně jsou spíše základní pomůcky – mapy, nástěnné obrazy, rytmické hudební nástroje, několik videokazet, přírodniny apod. Školní družina má jednu samostatnou místnost (hernu), užívá také další prostory školy, nejčastěji třídu 1. r. v přízemí. Družina je vybavena běžnými základními prostředky – omezeným množstvím her, hraček, výtvarného materiálu, sportovních potřeb, k dispozici je piano, televize, video a CD přehrávač. Uložení pomůcek je systematické a vzorné. Samostatnou malou třídu, jejíž zařízení je poněkud strohé, má speciální pedagožka. V prvním patře je velký regál zaplněný encyklopediemi a dalšími knihami, které jsou volně přístupné učitelům i dětem. Funkční informační techniku pro děti škola zatím nemá. Používané učebnice vyhovují zvolenému vzdělávacímu programu s tím, že vyžadují dílčí korekce ze strany učitelů. Pro hudební výchovu nejsou k dispozici zpěvníky pro děti, učitelky jim písničky kopírují.

Personální podmínky vzdělávání jsou průměrné, stejně tak plánování a motivování pracovníků. V organizování převažují negativa. Slabým místem řízení je rovněž kontrola.

Do celkového hodnocení podmínek vzdělávání ve smyslu kvality pedagogického řízení školy se promítá i převaha pozitiv v oblasti organizace domácího vzdělávání a v oblasti efektivity čerpání peněz ze státního rozpočtu, i zohlednění nedávného stěhování školy z nevyhovujících prostor; ovšem i dílčí nedostatky zjištěné v oblasti BOZP a také

skutečnost, že ředitel nemá žádnou vyučovací povinnost a může se řízení školy plně věnovat. Vzhledem k tomu, že některé (i zásadní) nedostatky byly zjištěny opakovaně – viz inspekční zpráva z roku 1998 (vedení povinné dokumentace školy, vysvědčení, částečné nerespektování osnov), má řízení školy pouze vyhovující úroveň.

Materiální podmínky mají citelně slabé místo v oblasti zázemí pro tělesnou výchovu a v oblasti informační techniky, celkově se však oproti předchozímu stavu výrazně zlepšily. Přestože vybavení pomůckami ještě není optimální, celkově mají materiální podmínky průměrnou úroveň a umožňují realizovat zvolený vzdělávací program.

HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI VYUŽÍVÁNÍ PROSTŘEDKŮ PŘIDĚLENÝCH ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU VZHLEDEM K ÚČELU JEJICH POSKYTNUTÍ A VZHLEDEM K UČEBNÍM DOKUMENTŮM V ROCE 2001

Hodnocení efektivity čerpání NIV (neinvestičních výdajů)

Státní dotace na rok 2001 byla dle metodiky rozpočtu školství na rok 2001 pro církevní školy přidělena pouze jako neinvestiční výdaje celkem, bez vyčlenění závazných ukazatelů.

Zúčtování finančních vztahů se státním rozpočtem za rok 2001 proběhlo a dotace obdržená v roce 2001 ze státního rozpočtu byla řádně a v termínu se státním rozpočtem vypořádána. Účetnictví ve sledovaném období je vedeno v souladu s platnou legislativou, státní dotace je analyticky členěna na střediska – škola, družina, domácí vzdělávání, a vyúčtované částky souhlasí s účetní evidencí.

Hodnocení efektivity čerpání mzdových prostředků

Z celkového objemu státní dotace přidělené škole v roce 2001 činila výše vyplacených mzdových prostředků 47 %. Zákonné odvody z vyplacených mzdových prostředků byly 17 % z celkové státní dotace. Mzdové prostředky a povinné odvody s tím spojené činily 64 % z celkové státní dotace přidělené tomuto zařízení v roce 2001. Bylo ověřeno vykazované čerpání mzdových prostředků dle státního výkazu Škol (MŠMT) P1 – 04 za kalendářní rok 2001 v návaznosti na účetnictví organizace a nesrovnalosti nebyly shledány. Ve výše uvedeném výkazu škola eviduje odděleně pedagogické a nepedagogické zaměstnance.

Z uvedeného státního statistického výkazu vyplývá, že škola odměňovala své zaměstnance dle zákona č.1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění pozdějších předpisů. V roce 2001 se škola řídila obecně závaznými právními předpisy a žádné vnitřní směrnice neměla zpracovány, pouze účtový rozvrh.

V době konání komplexní inspekce byl hodnocen aktuální stav personální dokumentace zaměstnanců. Osobní spisy jsou vedeny ředitelem školy a obsahují předepsané náležitosti.

Od ledna 2002 má organizace zpracován vnitřní platový předpis, odměňování zaměstnanců je v souladu s uvedeným typem zařízení prováděno dle zákona č. 1/1992 Sb. v platném znění, tj. smluvní plat, a jsou respektovány příslušné minimální mzdové tarify. Pro vlastní výpočet mezd je orientačně podpůrně používáno zákona č. 143/1992 Sb. a nařízení vlády č. 251/1992 Sb. v platném znění, které se vztahuje na organizace státní. Nařízení vlády, kterým se stanoví míra vyučovací povinnosti učitelů a míra povinnosti výchovné práce ostatních pedagogických pracovníků ve školství, není pro orientaci uplatněno.

Hodnocení efektivity čerpání ONIV (ostatních neinvestičních výdajů)

Další část dotace byla použita na úhradu výdajů spojených s vlastním provozem školy. Jedná se o 36 % z celkového objemu dotace přidělené ze státního rozpočtu na rok 2001. Byly provedeny úhrady za položky materiál, nájemné, energie, opravy a údržbu, vodné, teplo, telefony, zpracování dat, cestovné. Náklady jsou v účetnictví vedeny odděleně za jednotlivá střediska a kontrolou náhodně vybraných účetních dokladů za nákup učebnic a učebních pomůcek, jež jsou v účetnictví zahrnuty pod položkou materiál, nebyly shledány závady a čerpání výše finančních prostředků odpovídá možnostem přidělené státní dotace.

Ve škole probíhá povolený experiment MŠMT – domácí vzdělávání žáků. Na tento program nebyl škole vyčleněn zvláštní limit finančních prostředků, škola obdržela finance souhrnně na všechny vykázané žáky (viz část zprávy popisující domácí vzdělávání), v rámci celé přidělené státní dotace na rok 2001. Učebnice i další pomůcky si zakupují rodiče žáků dle potřeb a doporučení ředitele školy. Část nákladů, dle rozhodnutí ředitele školy, je jim proplácena.

Hodnocení efektivity využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu vzhledem k účelu jejich poskytnutí a vzhledem k učebním dokumentům

Finanční prostředky přidělené organizaci ze státního rozpočtu byly v kontrolovaném období, tj. rok 2001, vynaloženy v souladu s jejich přidělením, tj. na úhradu nákladů souvisejících s výchovou a vzděláváním. Ve sledované oblasti a ve sledovaném období nebylo zjištěno nevhodné čerpání prostředků státního rozpočtu.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Názory rodičů

Formou dotazníků ČŠI zjišťovala, jak vnímají školu rodiče. Dotazníky byly rozdány přítomným dětem ve 4. a 5. ročníku, z 27 jich bylo vráceno 15. Rodiče projeví velkou spokojenost s péčí o svěřené děti a s kvalitou sociálních vztahů, poměrně spokojeni jsou i s kvalitou poskytovaných informačních služeb. Relativně nejméně jsou spokojeni s vybaveností školy. Část respondentů se obšírněji vyjádřila k vybraným oblastem činnosti školy. Někteří rodiče se zúčastnili informativní schůzky po skončení inspekce, kde byli společně s přítomnými učitelkami a ředitelem školy (a s jejich i jeho souhlasem) seznámeni jednak s postupem ČŠI, jednak s některými vybranými zjištěními (naplňování osnov, systém hodnocení žáků, integrace).

Většinový názor respondentů i jednotlivé vybrané postřehy rodičů korespondují se zjištěními ČŠI.

Opatření k výsledkům rezortní kontroly

V říjnu 2001 byla provedena odborem rezortní kontroly MŠMT kontrola hospodaření s finančními prostředky státního rozpočtu za roky 1998, 1999, 2000 až do termínu konání

rezortní kontroly. Protokol o výsledku této kontroly ukládal škole provedení opatření k nápravě kontrolou zjištěných nedostatků. V uloženém termínu zřizovatel školy tato opatření provedl a v termínu MŠMT předložil. Ke dni konání inspekce byly již náležitosti týkající se pracovně – právních vztahů uvedeny do souladu s platnými zákony.

Ke kontrolním zjištěním byla přijata odpovídající opatření, jimiž byly odstraněny nedostatky.

BOZP a PO

Kontrolovaná dokumentace z oblasti BOZP a PO nebyla předložena v souladu s požadavky na průkaznost, aktuálnost a úplnost. Do ukončení inspekce byly zjištěné nedostatky (osnova školení zaměstnanců, aktualizace traumatologického plánu, seznam přidělovaných osobních ochranných prostředků, prevence rizik) odstraněny. Seznámení žáků se zásadami bezpečného chování probíhá formou ústního sdělení a je o něm učiněn zápis do třídní knihy.

Revize VTZ (Vyhrazená technická zařízení) jsou k datu kontroly platné. Zjištěné závady při ročních prověrkách BOZP jsou podle plánu ozdravných opatření odstraňovány. Roční prověrka proběhne dle sdělení ředitele před zahájením školního roku 2002-2003. Zdravotní způsobilosti zaměstnanců jsou ověřeny u ošetřujících lékařů. Jednání o smluvním zajištění lékařské preventivní péče pro školu ředitel zahájil ještě v době inspekce.

Kontrolní činnost se soustřeďuje na požární prevenci a na udržování zdravého a hygienického prostředí. Zjištěné závady jsou zaznamenány v zápisech z porad.

Úrazovost byla inspekcí sledována v období roku 2000 až 2002. K datu inspekce nebyl evidován žádný školní ani pracovní úraz.

Revize hasební techniky je provedena a je k datu kontroly platná.

V oblasti BOZP a PO byly zjištěny dílčí nedostatky, některé ředitel odstranil ještě v průběhu inspekce, na jiné byl upozorněn a proces nápravy zahájil. Fyzickou kontrolou vybraných prostor školy (šaten, tří učeben v I. a II. patře a kontrolou stavu sociálního zařízení) nebylo shledáno zjevné porušení obecně závazných právních předpisů a nerespektování zásad BOZP a PO.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. 32 809/2000-31 ze dne 10. 4. 2001
- Zřizovací listina ze dne 21. srpna 1991 s dodatky – poslední č. 4 ze dne 1. února 2001
- Výkaz o základní škole podle stavu k 30. 9. 2001
- Zařazení Bratrské školy církevní základní školy do experimentálního ověřování integrace žáků s mentálním postižením do běžné základní školy a povolení k individuálnímu zařazení žákyně XY (*jméno bylo vedoucím inspekčního týmu vypuštěno z důvodu ochrany osobních dat*) čj. 29 063/2000-24 ze dne 13. 10. 2000.

- Vybraná vysvědčení za první pololetí školního roku 2001-2002
- Rozhodnutí o odkladech školní docházky pro školní rok 2001-2002 včetně podkladů
- Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000-2001
- Výroční zpráva domácího vzdělávání za školní rok 2000–2001 v Bratrské škole ze dne 15. 9. 2001
- Třídní knihy z tohoto školního roku i z loňského školního roku, třídní výkazy a vybrané katalogové listy žáků, tzv. třídní kniha speciálního pedagoga (nestandardní dokumentace), dokumentace vybraných integrovaných žáků
- Vybrané žákovské knížky a sešity
- Zápis z jednání pedagogické rady
- Předložené tematické plány učitelů
- Přehledy výchovně vzdělávací práce jednotlivých oddělení školní družiny, vybrané zápisové listky, tzv. evidence žáků ve školní družině (nestandardní dokumentace)
- „Ústava Bratrské školy (neboli Školní řád)“
- Personální dokumentace zaměstnanců školy
- Protokol o státní kontrole dodržování obecně závazných právních předpisů čj. 010 328/02-2700 ze dne 4. 4. 2002
- Protokol o výsledku kontroly hospodaření s finančními prostředky státního rozpočtu čj. 25832/01-12 MŠMT ČR ze dne 31. 10. 2001
- Opatření k výsledkům kontroly v Bratrské škole církevní základní škole, Praha 7, čj. 4928/2001 ze dne 19. 12. 2001
- Inspekční zpráva čj. 010 1971/98 – 2401 ze dne 26. 10. 1998
- Inspekční podkladová dokumentace a hospitační záznamy ČŠI
- Zúčtování státní dotace za rok 2001
- Výkaz zisku a ztrát za rok 2001
- Hlavní účetní kniha za rok 2001
- Účetní sestava – rekapitulace za rok 2001
- Výkaz Škol (MŠMT) P1 – 04 čtvrtletní výkaz o pracovnících a mzdových prostředcích v regionálním školství za 1. – 4. čtvrtletí roku 2001
- Rozhodnutí o poskytnutí dotace na rok 2001 č.j. 23 623/2001-46 ze dne 31. srpna 2001 vydané MŠMT
- Namátkově vybrané účetní doklady
- Zůstatky účtů organizace k 31. prosinci 2001
- Seznam dokumentace BOZP a PO: zápis z porady o proškolení zaměstnanců (ze dne 13. března 2002), třídní kniha III. třídy 2001-2002 (záznam o poučení žáků ze dne 4. září 2001, kniha úrazů), přehled úrazovosti za školní rok (2000-2001), traumatologický plán, seznam prací zakázaných ženám, doklady k požární ochraně a prevenci (revize hasební techniky v listopadu 2001).
- Zápis o některých zjištěných skutečnostech ze dne 13. 5. 2002

ZÁVĚR

- *Vzdělávací program je naplňován s dílčím nerespektováním osnov.*
- *Škola má průměrné personální a materiální podmínky, které umožňují realizaci zvoleného vzdělávacího programu. Slabým místem materiálních podmínek je zázemí pro tělesnou výchovu.*
- *Škola uplatňuje běžné, základní formy a metody vzdělávání. Jeho kvalitu zvyšuje mikroklima s důrazem na mezilidské vztahy a mravní výchovu včetně snahy integrovat děti s různým typem postižení. Nedostatky jsou v oblasti organizace a plánování výuky a v hodnocení žáků.*
- *Vzdělávání má průměrnou úroveň.*
- *Činnost školní družiny je v souladu s jejím posláním, má průměrnou úroveň.*
- *Domácí vzdělávání je organizováno v souladu s podmínkami stanovenými MŠMT ČR. ČŠI nemohla objektivně posoudit materiální a personální podmínky, průběh a výsledky domácího vzdělávání tak, jak jí ukládá zákon.*
- *Styl vedení pedagogického procesu je liberální. Řediteli se podařilo vytvořit fungující církevní základní školu s úplným prvním stupněm, nevyvaroval se však poměrně četných nedostatků v plánování a zejména v organizaci. Slabým místem řízení je rovněž kontrola. Řízení má celkově pouze vyhovující úroveň.*
- *Finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu byly v kontrolovaném období vynaloženy v souladu s jejich přidělením. Nebylo zjištěno nehospodárné čerpání prostředků státního rozpočtu.*
- *V oblasti BOZP a PO byly zjištěny dílčí nedostatky, některé ředitel odstranil nebo začal odstraňovat ještě v průběhu inspekce. Fyzickou kontrolou vybraných prostor školy nebylo shledáno zjevné porušení obecně závazných právních předpisů a nerespektování zásad BOZP a PO.*
- *Oproti stavu popsanému v inspekční zprávě z roku 1998 se znatelně zlepšily materiální podmínky vzdělávání tím, že se škola přestěhovala do nových prostor. Styl vzdělávání a řízení školy nedoznal zásadnějších změn. Některé nedostatky byly zjištěny opakovaně.*

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

V Praze dne 29. května 2002

Školní inspektoři:	Titul, jméno a příjmení	Podpis	Razítko
Vedoucí týmu	Mgr. Zdeněk Bělecký	Z. Bělecký, v.r.	
Členové týmu	Mgr. Věra Vítová	V. Vítová, v.r.	
Další zaměstnanci ČŠI	Šárka Snížková Ing. Karel Bína		

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 4. 6. 2002

Ředitel školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Mgr. Bohumil Bulíř

Bohumil Bulíř. v.r.
podpis

Předmětem inspekce bylo zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.

Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Příslušný orgán státní správy: MHMP, odbor školství, Novodvorská 1010, Praha 4	2002-06-20	010 635/02-5107
Zřizovatel: Synodní rada Českobratrské církve evangelické, Jungmannova 9, 111 21 Praha 1	2002-06-20	010 636/02-5107
Rada školy při Bratrské škole církevní základní škole, Rajská 300/3, 170 00 Praha 7 - Holešovice	2002-06-20	010 637/02-5107

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
2002-06-20	488/02	Připomínky byly podány. Součástí inspekční zprávy se stává první část materiálu, v níž jsou vzneseny připomínky.